

Vanglast ja valimistest

Ain Kallis, geograaf, 23. oktoober 2002

Väärt mõtted ei kao, vaid lähevad ühest olekust teise.

Kui Eesti brändi villijad esitlesid talvel oma hinnalise töö tulemust, ennustas kogenud poliitik Toomas Hendrik Ilves elutargalt: rahvas ei mõista tehtut ning kukub seda kurjalt kritiseerima. Nii juhtuski.

Kui loosungit “Welcome to ESTonia” koos modifikatsioonidega on pikapeale aktsepteeritud ning see tundub olevat end ammendanud, siis ülejäänud ettepanekud jäid nagu kahe silma vahele.

Ei ole halba heata. Mõni päev tagasi sai teatavaks, et Tartu uude eurovanglasse tuuakse varemlubatud poolesaja asuka asemel kaks korda rohkem. See teravdas üldsuse huvi asutuse vastu. Nädal aega tagasi, lahtiste uste päevadel võis vanglaesisel parkimisplatsil näha suurt hulka tumedate klaasidega luksus-autosid. Oli ka, mida vaadata. Juba eemalt on hoonete välimus Tartu kui heade värvide linna vääriline: kenad ja kirevad kui pühademunad.

Ja nüüd tuleb ettepanek, mille inspireeris projekt “Eesti tuntuks”: teatud päeval novembris, kui kohtu- ning siseministrid koos linnapeaga vangla pidulikul avamisel (õigemini, sulgemisel) ketti pooleks viilivad, võiks selle värava kohal kõrguda loosung “Positively transforming!”. Selle all teistes, kohalikes keeltes: “Paiks pööramise paik” ja

“Položitelnoje prevraštšeniye”. Saksa vastavad asutused tegi ju maailmakuulsaks kiri “Arbeit macht frei!”.

Siseruumidesse on sobilik slogan, nagu “Häid vange mahub palju ühte vanglasse”. Siit saab ka linn hüüdlause: Tartu - heade vangide linn!

Seoses valimisvõitluse jälgimise ning riigi Euroopa Liidu roopasse pürgimisega on mitmel meie kodanikul mõttesse tulnud vajadus leida Eestile uus rahvuslind. Senine, suitsupääsuke, ei ole narkomaania ja selle algaasi - suitsetamise vastu võitlemist arvestades enam kõige kohasem sümbol. Peale selle meenutab ta liigselt me talupoeglikku päritolu. Praegusele ajale sobiv sümbol oleks hoopis pasknäär (Garrulus glandarius). Lind on selleks igati paslik: sisult varakapitalistlik (aktiivne eluhoiak, tänapäevane keelepruuk) ning vormilt rahvuslik (tiivad sini-must-valged). Pealegi on pasknäär hästi tuttav ka teistele ELi rahvastele.

Tuletame siinkohal meelde, et ettepaneku nimetada Euroopa vapilinnuks puukoristaja (Sitta europaea) - vt. PM 30.04.2002 - kiitsid heaks nii progressiivsed ornitoloogid kui ka lihtinimesed.

Lõpetuseks üks lugu. Iiri turist saabub Eestisse, seljas T-särk kirjaga “Well, I came to ESTonia, EU rope!”.